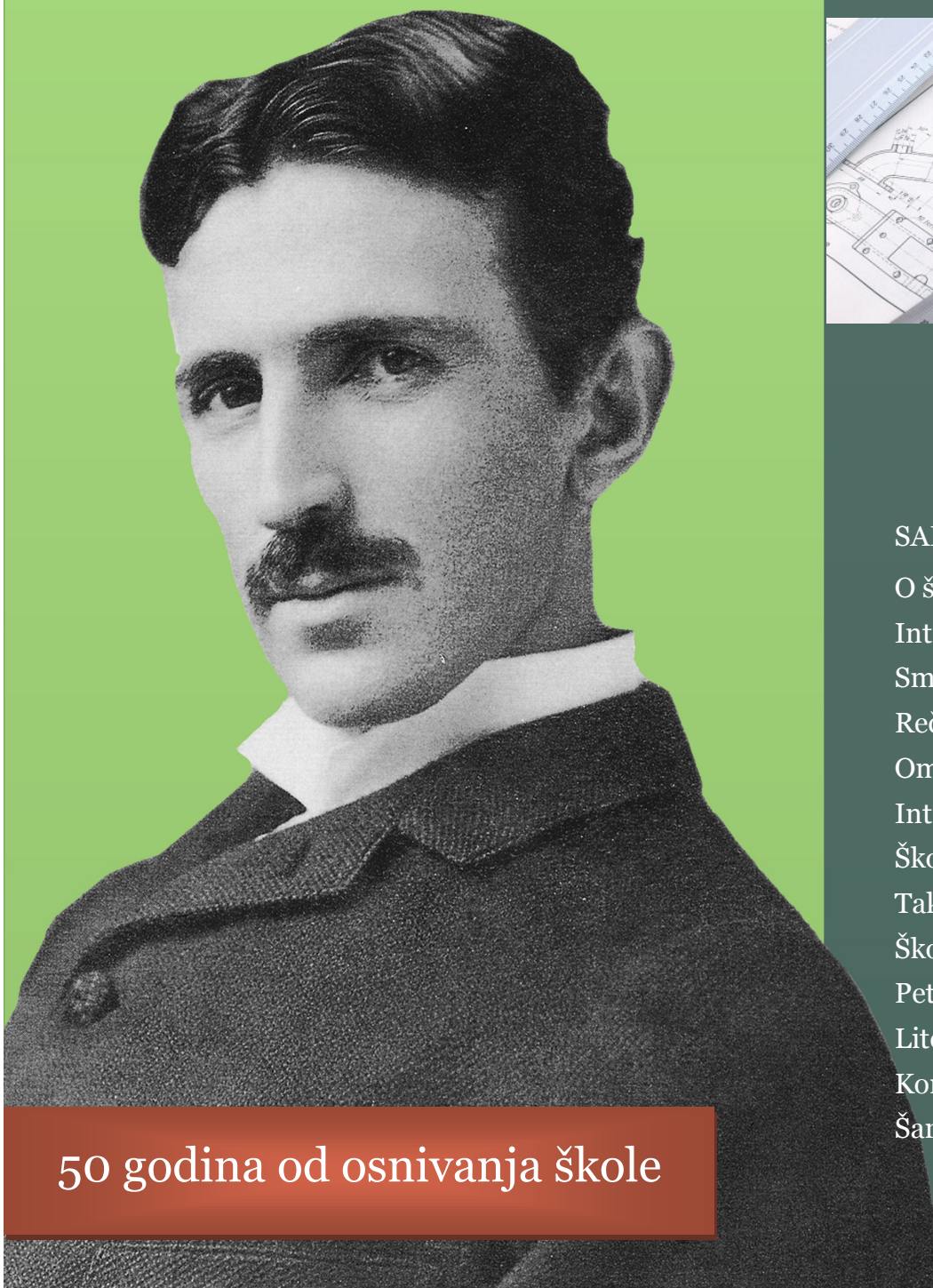

SREDNJOŠKOLAC

SADRŽAJ:

O školi	2
Intervju	3
Smerovi	4
Reč psihologa	4
Omiljeni profesor	5
Intervju	6
Školske aktivnosti	6
Takmičenja	8
Školska predstava	7
Petnica	9
Literarni sastav	16
Korak po korak	17
Šarena strana	18

50 godina od osnivanja škole

ŠKOLA

U mojoj školi
priča je stara,
malo ima devojaka
ali puno drugara.

Katkad neka devojka
u hol zadje,
pa onda pomisliš,
ima li sta sladje.

A profesori moji,
u zbornici sede,
pre časa iz kutije,
pokupe sve krede.

U učinici ,
opet isto stanje,
dok štreberi uče,
nestašne zanima dranje.

I čari prestaju ,
kada profa stigne,
svako ko je sedeo,
mora da se digne.

I onda slušaš,
četrdeset pet minuta,
pa odjednom počne
lupanje klupa.

I svaki djak,
tu dočeka poslednji čas,
a na kraju putnici
svako na svoj bus.

MONTE KRISTO

UPOZNAJTE NAŠU ŠKOLU

Tek nakon završetka Drugog svetskog rata, u Sremskoj Mitrovici se prvi put otvara jedna tehnička škola, odnosno, škola za stručna zanimanja u industriji. Primera radi, između dva svetska rata u Vojvodini je bilo 22 takve škole.

Prva generacija upisana je školske 1946/47. godine. Ovo školovanje trajalo je tri godine. Zabeleženo je da su svi upisani diplomirali 1949. godine, i to 61 učenik mašinske i 11 drvarske struke. Svi su zasnovali radni odnos u sremsko mitrovačkoj privredi iste godine kao pripravnici tehničari mašinske i drvarske struke.

U to vreme, Ministarstvo industrije raspolagalo je sa obrazovanjem kadrova u svom resoru. Tako je, Tehnička škola u Sremskoj Mitrovici privremeno ukinuta, a ista formirana u Subotici i Valjevu. Tek posle 12 godine, Tehnička škola se ponovo vraća u Sremsku Mitrovicu, i to kao četvorogodisnja.

Pod nazivom *Mašinska-tehnička škola Sremska Mitrovica* počela je sa radom školske 1961/62. godine. Godinu dana kasnije u školu je uveden i elektro-odsek. Razvojem industrije u Sremskoj Mitrovici razvijala se i Tehnička škola koja je kasnije bila s svim mašinskim i elektrostrukama za tehničare i kvalifikovane radnike.

Ovoj školi je 1966. godine pripojena škola za visoko kvalifikovane radnike, koja je obrazovala kadrove za potrebe industrije sve do 1974. godine.

Tehnički školski centar "Nikola Tesla" sa svim strukama mašinskim i elektro, pretrpeo je sve reforme da bi danas pod istim nazivom slavnog naučnika egzistirao kao srednja tehnička škola u kojoj ima blizu hiljadu učenika u 36 odeljenja sa oko 90 zaposlenih.

Trenutni prostor koje koristi Srednja tehnička škola "Nikola Tesla" u Sremskoj Mitrovici su dve lokacije. Prva, gde se obavlja teorijska nastava, je u zgradi Više škole za obrazovanje vaspitača, u ulici **Zmaja Jovina 29**, a druga, gde se obavlja praktična nastava i deo teorijske nastave je zgrada preko pruge u **Planinskoj 2**, pored Doma učenika.

Prvi put kada je otvorena, Tehnička škola u Sremskoj Mitrovici nalazila se u sadašnjoj zgradi Zavoda za statistiku. Imala je samo dve učionice i zbornicu.

“Posle 15 godina staza mislim da imam i snage i volje da napravim savremeniju školu u kojoj će se učenici i nastavnici prijatnije osećati.”

“kao direktor sam izuzetno zadovoljan uspehom naših učenika na državnim i međunarodnim takmičenjima.”

“Planiramo da osavremenimo nastavni proces sa novim nastavnim sredstvima, otvorimo nove smerove i zanimanja koja su atraktivnija i sa kojim ce po završetku škole naši ucenici moći da se zaposle.”

RAZGOVOR SA DIREKTOROM

Direktor Srednje tehničke škole „Nikola Tesla“ Duško Ljubišić govori nam o svom zivotu i svojim planovima.

Koje godine ste rođeni i gde?

Rođen sam 1970. god. u Sremskoj Mitrovici.

U koju ste školu išli ?

Završio sam Osnovnu školu "Triva Vitasović Lebarnik" u Laćarku, a zatim Srednju tehničku školu „Nikola Tesla“, smer automatika, sa odličnim uspehom.

Kako je škola izgledala u vaše vreme?

Kompletna nastava je bila organizovana u zgradi u Planinskoj ulici. Mislim da se nije mnogo toga promenilo, osim sto su profesori u ono vreme bili mnogo strožiji.

Da li ste mislili da ćete biti direktor škole u koju ste išli?

Nisam mislio, ali sam imao zelju. Posle 15 godina staza mislim da imam i snage i volje da napravim savremeniju školu u kojoj će se učenici i nastavnici prijatnije osećati.

Odkoro naša škola ima medijateku. Kako ste dosli na ideju da je osnujete?

Ideja je potekla od stručnog veća nastavnika srpskog jezika i književnosti, za prezentaciju materijala u nastavi ovog predmeta . Pored njih, usluge medijateke koriste i nastavnici drugih stručnih veća.

Sta dalje planirate?

Planiramo da osavremenimo nastavni proces sa novim nastavnim sredstvima, otvorimo nove smerove i zanimanja koja su atraktivnija i sa kojim ce po završetku škole naši ucenici moći da se zaposle.

Trenutno se nastava izvodi u zgradi u Planinskoj i u zgradi u Zmaj Jovinoj ulici, gde nastavu pohađaju i studenti Visoke strukovne škole. Kako rešiti problem podstanarskog položaja?

Jedino rešenje je da se napravi nova zgrada sa savremenim uslovima za rad i da više ne budemo jedina škola koja nema svoju zgradu. Mislim da je i opštini i okrugu potrebna savremena srednja tehnička škola koja ce biti sposobna da stvori nove kadrove za budućnost naše zemlje.

Imate li problema sa učenicima u školi?

Nemam problema sa učenicima. Naprotiv, kao direktor sam izuzetno zadovoljan uspehom naših učenika na državnim i međunarodnim takmičenjima. Uspesi nisu samo iz tehničkih predmeta nego i iz drugih oblasti. Učestvujemo na svim takmičenjima koje organizuje Ministarstvo prosvete, kao i na sportskim takmičenjima gde postizemo zapažene rezultate.

Želite li da poručite nesto učenicima za kraj?

Nastavite da se trudite i učite jer znanje se uvek isplati i ono je jedina stvar koju niko ne moze da vam uzme.

SMEROVI U NAŠOJ ŠKOLI

Četvorogodišnji profili:

- Elektrotehničar telekomunikacija (30 učenika)
- Elektrotehničar računara (30 učenika)
- Elektrotehničar grejne i rashladne tehnike (30 učenika)
- Arhitektonski tehničar (30 učenika)
- Mašinski tehničar za kompjutersko konstruisanje (30 učenika)
- Mašinski tehničar za kompjutersko upravljanje (30 učenika)

Trogodišnji profili:

- Autoelektričar (30 učenika)
- Automehaničar (15 učenika)
- Mehaničar grejne i rashladne tehnike (15 učenika)

Za više informacija posetite naš sajt www.nikolateslasm.edu.rs

“Nasilje može biti sakriveno jedino lažima, a laž se može održati samo nasiljem.” - Aleksandar Solženitsin

REČ PSIHOLOGA

Nasilje među decom, vršnjačko nasilje, uvek je postojalo. U školama već godinama uzima maha, a žrtve su najčešće nemoćni, slabiji, ili mlađi kao žrtve starijih. To je opšti problem koji prožima sva društva, sve kulture, sve regione sveta, pa i sve uzraste. Milioni dece svakodnevno trpe nasilje. Nasilje izaziva patnju deteta, ozbiljno ugrožava razvoj, dobrobit, pa i sam život deteta, a posledice su često teške i dugotrajne.

Bez obzira na to da li je blago, umereno ili teško, nasilje nije „normalno“. Svako može biti žrtva nasilja i postati predmet verbalne, fizičke ili agresije u odnosima jer je on ili ona na neki način drugačiji od drugih. Nasilnici traže metu na kojima mogu iskaliti svoju agresiju.

Deca se ne mogu potpuno sama suprotstaviti nasilju, s toga je na odraslima, roditeljima, nastavnicima i stručnjacima da im u tome pomognu. Pri tome je važno prepoznati i sprečiti nasilje, kao i pomoći deci u prevladavanju posledica doživljenog nasilja. Time im dajemo poruku da živimo u društvu u kojem se nasilje ne toleriše.

Delujući zajednički i usklađeno, škola, roditelji i deca mogu da utiču na društveno odgovorno ponašanje dece i na učenje društvenih i emocionalnih veština. Mladi ljudi koji savladaju ove veštine imaju veću šansu da postignu uspeh u školi i životu. Postaju srećniji i sigurniji u sebe. Često su bolji učenici, bolji članovi porodice, prijatelji i kolege. Manje su skloni alkoholu, drogama, depresiji ili nasilnom ponašanju.

PORTRET OMILJENOG PROFESORA

Školski dani su nezaobilazni deo svačijeg odrastanja. Pamtim ih po prvim ljubavima, nestašlucima, neopravdanim izostancima.. Učitelji,nastavnici i profesori nas pripremaju za izazove koje će pred nas staviti život.Svako od njih se trudi da nas nauči što više. Neki su strogi,neki blagi, a samo poneki - omiljeni.

Profesor Đoko Krsmanović je jedan od omiljenih. Predaje učenicima elektrotehničke struke. U želji da saznamo nešto više o njemu, raspitali smo se i otkrili...

Te, ne tako davne,1964.godine rodio se u Bijeljini. Naredne godine njegova porodica se doselila u Sremsku Mitrovicu. Kako sam voli da kaže, bio je "dete Bloka b" i u tom delu grada proveo je najlepše godine svoga detinjstva. Za razliku od današnjih mališana koji vreme provode pred računarnom, kao mali voleo je da igra košarku, fudbal, žmurke, da vozi bicikl. Bilo je neko drugo vreme i deca su se lepše igrala... Sa društvom iz kraja je pohađao Osnovnu školu "Jovan Popović", a u srednjoj školi prirodno-matematički smer.

Tinejdžersko doba pamti po dobrom druženju, rok muzici (omiljena grupa "Azra") ali i po učenju. Ne može a da ne pomene da je njegova

“Na njegovim časovima učenici teorijska znanja potvrđuju praktično, na očiglednim primerima.”

- Ni jedan drugi profesor me ne bi ubedio da dolazim subotom u školu!
- nemam osećaj da sam na času, tako je opuštena atmosfera;
- neposredan u radu i prijateljski raspoložen;
- ume da prenese znanje,
- „slikovito“ objašnjava;
- ne „drži“ se knjige;
- dobar praktičar,
- ne učimo za ocenu...

generacija bila vrednija i da su više poštovali profesore. Umeli su, kaže, da daju sve od sebe kad je škola u pitanju,ali su takođe voleli žurke,provod,diskoteke. Pamti zajednička letovanja, odlaske na koncerte...

Nakon mature upisuje studije elektrotehnike u Novom Sadu i potom odlazi na odsluženje vojnog roka. Studije završava " u roku" i 1991. godine stiče diplomu inženjera elektronike i telekomunikacija.

U Srednjoj tehničkoj školi "Nikola Tesla" počinje da radi naredne godine kao nastavnik informatike a kasnije i stručnih predmeta iz oblasti elektrotehnike.

Dugogodišnji rad sa učenicima doneo mu je veliko iskustvo. Svestan dinamike razvoja tehnike i nemogućnosti nastavnog programa da to proprati, trudi se da ide u korak sa vremenom i na taj način osavremeni nastavu. Na njegovim časovima učenici teorijska znanja potvrđuju praktično, na očiglednim primerima. Ne uči ih da budu "štreberi", već dobri "praktičari".Ne traži da uče napamet formule, nego da, kroz rad, sami do njih dolaze. Motivise ih da radeći oseće zadovoljstvo i da se raduju vlastitom uspehu.Rad sa učenicima doživljava kao vid ličnog usavršavanja i neretko se desi da od njih i sam nešto nauči. Tada je siguran da trud nije bio uzaludan. Kada se tako požrtvovano i sa ljubavlju radi, onda ni rezultati ne izostanu. Učenici predvođeni profesorom Krsmanovićem su na međunarodnim takmičenjima u Zrenjaninu i Zagrebu osvojili brojne nagrade. Usledila je i nagrada za uspešno mentorstvo na takmičenjima iz oblasti robotike za 2011. godinu.

I šta na kraju reći o profesoru Đoki Krsmanoviću'? Možda je najbolje da to učine oni koji su, zahvaljujući njemu, zavoleli elektroniku, tehniku i koji će, jednog dana, u nekoj školi, učiti neke nove klince, baš onako kako ih je učio njihov omiljeni profesor...

- ni jedan drugi profesor me ne bi ubedio da dolazim subotom u školu!
- nemam osećaj da sam na času,tako je opuštena atmosfera ;
- neposredan u radu i prijateljski raspoložen;
- ume da prenese znanje,
- „slikovito“ objašnjava;
- ne „drži“ se knjige ;
- dobar praktičar,
- ne učimo za ocenu...

OSVAJAJČI ZLATNE MEDALJE NA SAJMU INOVACIJA U ZAGREBU

1. Šta je presudilo da upišeš srednju tehničku školu?

Vladimir Serdar: Interesovanje za racunare i elektroniku sam pokazivao kao mali,tako da se nisam predomislio pri upisu. Ta skola je za izbor posla kojim bih voleo da se bavim.

Miloš Mičić: Obrazovni profili koje poseduje ova skola su veoma interesantni I zanimljivi. Najviše me je privukla elektronika, koja me je uvek na neki nacin zanimala, i to je bio jedan od presudnih faktora da se odlucim za tehnicku skolu.

2. Kako bi opisao svoje đacke dane?

Vladimir Serdar: Prvo bih rekao da su proleteli. Svaki dan je bio ispunjen salom,a ponekad i tremom pred odgovaranje. Svi smo bili nestasni pa je bilo i puno smeski.

Miloš Mičić: Svaki djacki dan je lep na neki svoj nacin. Sredju skolu cu pamtit i po drugovima, salama , a i naravno po profesorima koji si postali deo nas.

3. Koji ti je omiljeni predmet?

Vladimir Serdar: Omiljeni predmeti su mi strucni predmeti. prosto sam ih razumeo mozda vise ,nego voleo, pa ne znam koji bih izdvojio,evo neka bude elektronika. Na tom predmetu je interesantno,uvek nesto novo naucimo ,a tu je i profesor koji ume da nas zainteresuje.

Miloš Mičić: Jedan od omiljenih predmeta koji bih posebno izdvojio je digitalna elektronika. Dopada mi se nacin na koji profesor prezentuje gradivo. Dosta toga smo isprobali i prakticno, i to je nesto sto je privuklo moju paznju i doprinelo da mi bas taj predmet postane omiljeni.

4. Šta te je zainteresovalo za sekciju iz elektronike?

Vladimir Serdar: Hteo sam vise da naucim. Na sekciji sam proširivao svoje znanje, profesor je bio uvek spreman da nas uci necemu ,sto ne ucimo na casu ili praksi.

Miloš Mičić: Za sekciju iz elektronike zainteresovao me je timski rad, stvari koje smo radili prakticno i uz pomoc profesora smo dosta toga naučili, sto ce nam verovatno u buducnosti mnogo znaciti.

5. Opiši atmosferu na sekciji?

Vladimir Serdar: Svaka sekcija nam prolazi brzo. Uz malu vreme brze tece,rad i disciplina su neizostavni. Tim koji pobeđuje. Sve ideje se usvajaju,ucestvujemo podjednako i svi unosimo pozitivnu energiju.

Miloš Mičić: Atmosfera na sekciji je veoma pozitivna. Svi dajemo neke svoje ideje, koje na kraju kreiramo sve u jednu celinu, naravno trudeci se da sve bude onako kako smo zamislili.

6. Kako ste se pripremali za takmicenje?

Vladimir Serdar: Za svaki projekat je potreban ozbiljan rad.Svi smo vredno radili i trudili se da ostvarimo svoje ciljeve.

Miloš Mičić: Za takmicenje smo se pripremali timski. Uz dosta truda i napora, da na kraju sve bude kako smo zamislili. Svi smo radili po nesto, davali neke svoje ideje, a profesor nam je pomagao da te ideje i realizujemo.

7. Koje projekte ste pripremali za takmicenje?

Vladimir Serdar: Prvi projekat koji sam spremao za takmicenje bio je solarni pozicioner. To je uredjaj koji prati izvor svetlosti i postavlja se u poziciju tako da je uvek pod pravim uglom u odnosu na izvor svetlosti. Sve projekte smo zajedno radili. 3D led displej je projekat koji je odusevio sve prisutne na takmicenju. Efekat koji proizvodi je veoma zanimljiv. Autorobot je mali automobil koji se uz pomoc senzora krece po zadatoj putanji. Semafor za stoni tenis je uredjaj koji pokazuje rezultat oba igraca(poene i set) i pokazuje koji je igrač na servisu.

Miloš Mičić: Projekti koje smo pripremali za takmicenje bili su:

3D LED Display je uredjaj koji nam daje trdimenzonalnu sliku. Slike mogu da budu razlicite,u zavisnosti od toga kako smo programirali. Uredjaj moze i da prikazuje tekst, slike, kao i animacije.

Solarni pozicioner je uređaj koji simulira rad nosača za solarne panele. Solarni panel se zakreće prema izvoru svetlosti. Ugao pomeranja: horizontalno 270 stepeni, vertikalno 90 stepeni.

Autorobot je mali automobil koji razlikuje crnu i belu podlogu po kojoj se kreće. Kada se pusti da ide po iscrtanom i ograničenom prostoru crnim linijama, on će se kretati svuda, ali nikad neće izaci izvan ograničenog prostora.

Semafor za stoni tenis - Sam naziv govori o čemu se radi. Na semaforu se prikazuje broj dobijenih setova i poena za oba igrača, takodje ima i strelica koja pokazuje koji igrač servira.

8. Iskustva sa takmičenja (plasman)?

Vladimir Serdar: Iskustvo je nezaboravno. Videti zanimljivih i novih projekata od nasih vrsnjaka, nova poznanstva, provedeno vreme sa svojim drugom na tom putovanju i naravno osećaj sreće na proglašenju

pobede za nas projekat je neopisiv.

Miloš Mičić: Na takmicenju smo videli dosta zanimljivih i inovativnih projekata. Upoznali smo se sa nasim vrsnjacima iz drugih zemalja, i videli kako i na koji nacin oni pokušavaju da doprinesu nauci.

Sto se plasmana tice, na Inovi mladih u zagrebu, maja proslje godine, osvojili smo zlatnu medalju za projekat 3D LED Display, i srebrnu medalju za Solarni pozicioner. Nasi radovi su bili primećeni i interesantni posetiocima izlozbe, pa su nas pozvali da dodjemo opet u novembru, u Zagreb na Medjunarodni sajam nauke i tehnike. Na sajam smo nosili dva 3D LED Display-a, onaj koji smo prezentovali na Inovi, i jos jedan koji je malo usavršen. Opet smo bili zapazeni, i nasi radovi su privlacili veliku paznju. Opet su nasi radovi dobili zlatnu medalju.

9. Šta radite u slobodno vreme?

Vladimir Serdar: Slobodno vreme posvecujem sportu. Cesto na internetu dolazim do novih saznanja u vezi sa elektronikuom ,pronalazim delove za svoj novi projekat.

Miloš Mičić: Kao i vecina mojih vrsnjaka dosta slobodnog vremena provodim u druženju i zabavi. Ali isto tako u slobodno vreme pretražujem po internetu, tražeci nesto zanimljivo i citajući razne zanimljivosti iz oblasti elektrotehnike, trudeci se da uvek otkrijem nesto novo i time prosirim svoje znanje.

10. Planovi posle srednje škole?

Vladimir Serdar: Planiram da upisem Fakultet tehnickih nauka, na njemu je smer na kome cu da usavršim svoje znanje.

Miloš Mičić: Posle srednje škole planiram da upisem Fakultet tehnickin nauka, smer: Racunarstvo i automatika. To je nesto sto me je oduvek zanimalo, i smatram da to predstavlja buducnost.

AKTIVNOSTI

18. Regionalno takmičenje iz Osnova elektrotehnike 1 i 2, Elektronike i Energetske elektronike

Naša škola je 12. maja domaćin 18. Regionalnog takmičenja iz Osnova elektrotehnike 1 i 2, Elektronike, Energetske elektronike. Učestvuju sve škole iz Vojvodine koje školuju elektrotehničare svih profila.

Predmetni nastavnici pripremaju naše učenike za ovo takmičenje. Želimo im uspeha!

TAKMIČENJA

Mićić Miloš i Serdar Vladimir iz oblasti interfejs tehnologije i robotike osvojili su zlatnu medalju za projekat 3D-LED DISPLAY i bronzanu medalju za SOLARNI POZICIONER u kategoriji srednjih škola van Hrvatske.

Učenice profesora Predraga Kovačevića, Danijela Kovacević i Milica Jovanović učestvovala su na Opštinskom takmičenju iz srpskog jezika i književnosti.

Na Okružnom takmičenju iz oblasti engleskog jezika, u Sremskim Karlovcima učestvovali su učenici: Aleksandar Grbić 4m₁₂, Bojan Milovančević 4m₁₂, Filip Filipović 4m₁₂, Nikola Vlasić 4e₂, Aleksandar Ristić 4e₂, Aleksandra Lukić 4e₂, mentorke Lana Vasov i Jelena Stojković zadovoljne su postignutim rezultatima učenika.

Na Opštinskom takmičenju iz oblasti istorije učestvovali su sledeći učenici: Mladen Trnjanac, Miroslav Hladik, Nikola Stanić, Marko Jovanović, Daniel Mocko, Srdjan Garić, Milos Stančetić, Nemanja Babić, Aleksandar Božić, Mladen Vuletić, Dragan Sejdić, Milan Budečević i Nenad Trnić. Na Republičko takmičenje plasirali su se Nenad Trnić i Milan Budečević.

Ko nastoji pobediti sebe, taj poseduje potrebnu snagu i sposobnost, i pobeda (uspeh) mu je osigurana.

Učenike za takmičenje pripremali su profesori Zoran Vujović i Milorad Jevremović.

Trideset i četiri učenika učestvovalo je na takmičenju iz oblasti matematike, MISLIŠA, koordinator je profesor Darko Ignjatovic, Milos Obradović osvojio je trecu nagradu, ostali učenici su pohvaljeni.

Učenici naše škole učestvovali su na brojnim sportskim takmičenjima u školskoj 2011/12 god. Osvojili su prva mesta u pojedinačnoj i ekipnoj konkurenciji čime su obezbedili učešće na predstojećoj Školskoj Olimpijadi koja se ove godine održava u našem gradu od 9. do 15. maja.

PLIVANJE : I mesto pojedinačno, Golić Aleksandar 11e₁, disciplina 100 m. kraul,

STONI TENIS: I mesto, opštinsko, pojedinačno, Čupić Nikola 1e₁,
I mesto ekipno (Čupić, Vasiljević, Dimitrišin)

ODBOJKA: II mesto na opštinskom takmičenju i na kvalifikacijama za Kup tolerancije (Babić, Zec, Komlenović, Maričić, Simeunović, Mikić, Kukić, Djaković, Trnić, Dušenjko, Urošević, Nenić, Krstić, Radišević)

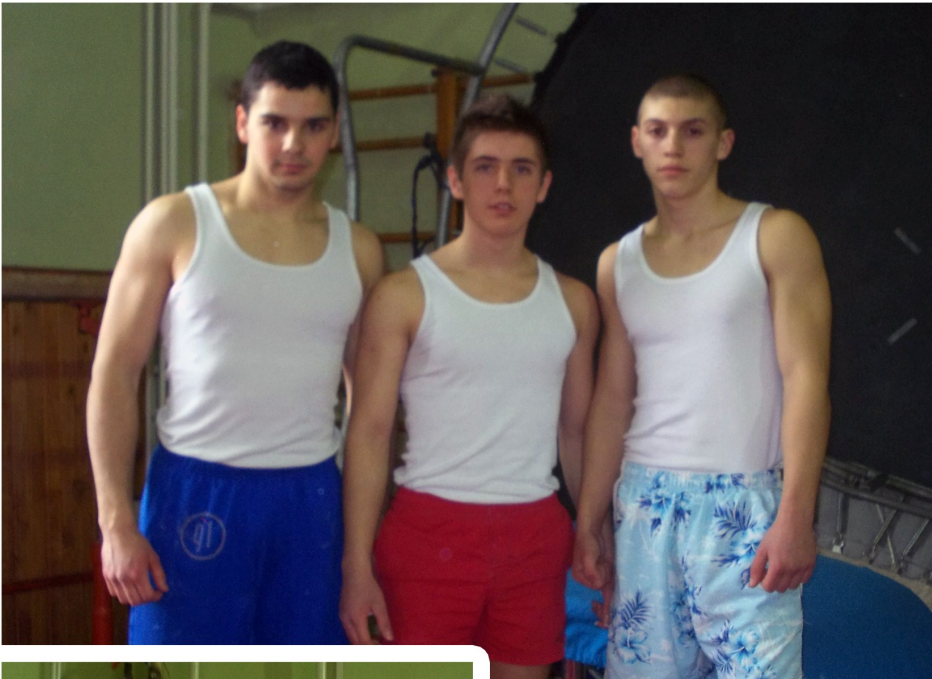
KOŠARKA: II mesto na opštinskom takmičenju I Novembarskim danima, kval. za KUP tolerancije...
(Knežević, Mikić, Trnić, Pap, Mijatović, Dušenjko, Babić, Đorđić, Mihaljević, Šuman, Jovanović, Budimirović...)

GIMNASTIKA: Martin Bando 11e₂, I mesto na opštinskom tak. pojedinačno,
II mesto ekipno po spravama (Golić, Dimitrišin, Bando)

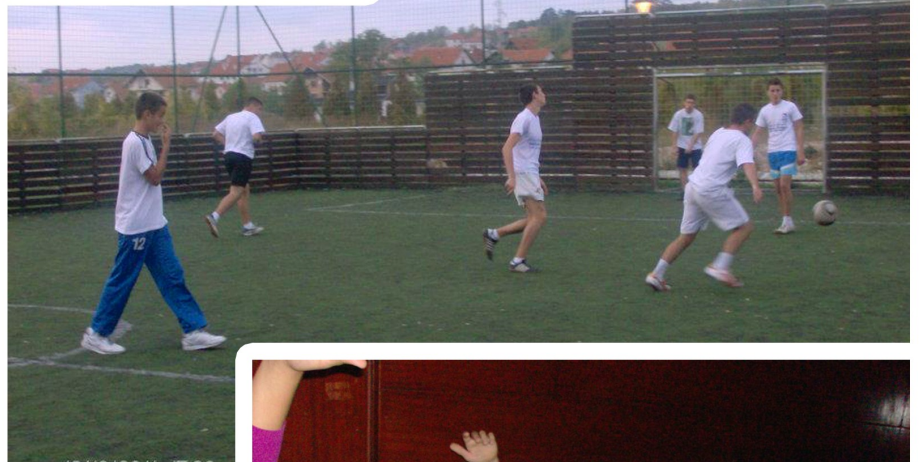
STRELJAŠTVO: I mesto ekipno (Vasić A. 1e₂, Stančetić M. 1e₁, Jakovljević M.), I mesto Jakovljević,

ATLETIKA: Marko Davidović 1g₁, skok u vis, 185 cm, I mesto na opštinskom

FUDBAL: II mesto opštinsko, izborili učešće na futsal ligi srednjih škola, organizator lige: KMF „DEUT futsal“, učešće 18.ekipa, našu školu činile su 3 ekipe (informacije na www.sirmijum.info)

Ekскурzije

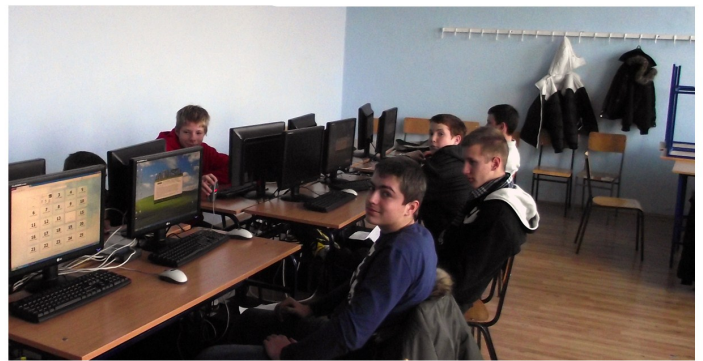

Razne slike

2011 04:41

12:06

“Predstava je radjena u tradiciji AVANGARDNOG POZORIŠTA – ko razume, shvatiće!”

GODO U ZEMLJI SRBIJI

Predstava je radjena po motivima S.Beketa “Čekajuci Godoa“

U predstavi ucestvuju ucenici 4m12 i 3m12:

Estragon - Jovan Miljević

Didi - Neven Miljević

Angela Merkel - Stefan Dragisić

Nikola Sarkozy - Bojan Milovcević

Hašim Tači - Filip Filipović

Crnogorac - Nenad Ugljesić

Smrt - Slobodan Davidović

Ludak - Miroslav Uhlik

Žika - Živan Subotić

Tehnička podrška:

Milos Antonić (svetlo), Petar Baščovanović (zvuk)

Nemanja Radulović (video), prof. Predrag Kovačević (režija i scenska adaptacija), prof. Marijana Derenj i prof. Jasna Bizumović

KUD Glusci

Predstava je radjena u tradiciji AVANGARDNOG POZORIŠTA – ko razume, shvatiće!

-na opšte oduševljenje trupe Pomet družine koja je izostajala sa časova zbog proba. Hvala svima koji razumeju. Ideja ovog autora je sledeći korak dogodne, da prvi put profesori glume za učenike. Iluzorno, nema šta, ali, bar se nadamo!

By Predrag Kovacević

ISTRAŽIVAČKA STANICA PETNICA

Petnica? Šta ti je to? Ovo je bilo uobičajeno pitanje koje sam dobijao od svih kojima sam pomenuo ovo mesto. Vecina ljudi i ne zna da to postoji a još manji broj šta je to zapravo. Kada bih bio objektivn, rekao bih da je to jedna istraživačka stanica u kojoj mladi ljudi mogu da se upoznaju sa pravim značenjem nauke, kako se njom baviti i šta zapravo znaci baviti se nekim naučnim radom. Ali kada bih bio subjektivn, rekao bih da je to malo parče raja koje je nekim pukim slučajem palo s visina i to pravo ovde kod nas u Srbiju, nedaleko od Valjeva. Da, upravo tako, malo parce raja za sve koje zanimaju nauka, istraživački rad i nova saznanja. Da se razumemo odmah, nisam imao pojma gde idem, šta ću i kako ću tamo da radim i učim.

nastavite sa čitanjem. Ako iko ima predrasude o tome kako izgledaju mladi naučnici, a verujem da vecina ima, molim vas da odmah izbacite iz glave male pogurene bubuljičave ljude sa naočarima koji pričaju o Zvezdanim stazama ili komentarišu rešenja neke kompleksne jednačine. Realno i ja sam očekivao tako nešto, ali onda sam video tu veselu družinu i odmah mi je laknulo. U svoj onoj gunguli na početku razdvojismo se a ja nisam znao gde da se denem. Svi već krenuli negde sa torbama a ja zbunjen kao kuće u liftu. Krenem i ja za masom koja je nestala u najvećoj zgradi u kompleksu i na stepeništu sretnem mladica koji me samo pogleda i rece: "Astronom?" Odgovorio sam potvrdno i on se nasmeja i reče: "Vidi se.

Ono malo što sam znao dolazilo je od ljudi koji, kako sam rekao, jedva da išta o njoj i znaju. Ništa što ste čuli ne može vas pripremiti za Vaš prvi dolazak u Petnicu! Iskreno govoreći, nisam imao pojma ni koliki je to kompleks. Kada sam video listu učesnika, kojih je bilo oko osamsto, pomislio sam da je to ogroman kompleks zgrada, laboratorija i kabineta. Možete samo zamisliti koje je to razočaranje bilo kada sam došao tamo i video tri, četiri omanje zgrade. Zar je ovo čuvena Petnica? Počeli su polako da se skupljaju polaznici tri seminar, biologije, hemije i astronomije. Sve ukupno, možda nas je bilo osamdesetak. To definitivno objašnjava neke stvari oko veličine same stanice. I još jedna stvar pre nego što

Počinjemo za koji minut, drugi sprat prva vrata desno." Zar je bilo tako očigledno da sam došao na seminar astronomije? Neuredna frizura, visok, mršav u košulji ispod koje se videla majica AC/ DC. Pa naravno da je očigledno, sigurno nisam dosao da seciram žabu... mada ni to se ne cini kao losa ideja. Upoznali smo se sa vodjama seminar, saradnicima a onda i medjusobno. Nema tamo strogih profesora, osim ako ih ne dovedu iz Beograda (mada čak i onda, nijedan od njih nije bio nešto preterano ozbiljan a kamoli strog). Saradnici su bili momci sa matematičkih i fizičkih fakulteta, a vodje dva momka kojima ni u kom slučaju nismo smeli da persiramo. Koliko god bile ozbiljne teme koje se tamo obraduju i način na koji se radi, isto

“Kada bih bio objektivan, rekao bih da je to jedna istraživačka stanica u kojoj mladi ljudi mogu da se upoznaju sa pravim značenjem nauke, kako se njom baviti i šta zapravo znači baviti se nekim naučnim radom.”

“Ako iko ima predrasude o tome kako izgledaju mladi naučnici, a verujem da vecina ima, molim vas da odmah izbacite iz glave male pogurene bubuljičave ljude sa naočarima koji pričaju o Zvezdanim stazama ili komentarišu rešenja neke kompleksne jednačine.”

“U startu nam je razbijena iluzija da se Petnica bavi talentovanim pojedincima. Naravno ima i talenata, ali prvenstveno su tamo ljudi, deca, koja žele da znaju više, žele da se bave naukom.”

“Predavanja su, bar nama astronomima, počinjala od devet ujutru odmah posle doručka i trajala do kasno u noć.”

“Predavanje predavača u svakom trenutku nije samo bilo moguće već i veoma poželjno prekinuti i postaviti pitanje. Koristili smo to maksimalno.”

toliko su svi predavači bili opušteni i prijateljski nastrojeni. U startu nam je razbijena iluzija da se Petnica bavi talentovanim pojedincima. Naravno ima i talenata, ali prvenstveno su tamo ljudi, deca, koja žele da znaju više, žele da se bave naukom. Zbog toga način na koji nam predavaci prilaze i odnosi između nas su mnogo drugačiji nego u običnoj školi, koja sada moram da priznam izgleda tako nisko u odnosu na Petnicu. Ako je iko nešto naučio o Petnici sigurno je čuo da je tempo rada poprilično naporan. Možda je to i preblaga reč. Predavanja su, bar nama astronomima, počinjala od devet ujutru odmah posle doručka i trajala do kasno u noć. Trudili su se da završe pre ponoći. Predavanja su jako obimna, puna ozbiljnog i jako zanimljivog sadržaja i traju u proseku tri sata. Neka traju dva, neka pet, ali da kažemo da je prosek ipak tri. Pauze su bile jako kratke, nekih pet ili deset minuta uglavnom. Dovoljno da trknete da se pljusnete ledenom vodom da ne zaspate na sledecem. Ako je pauza kojom nesrećnom igrom slučaja bila i petnaest minuta, mogli ste da trknete do kantine po šolju kafe koja se u Petnici kako sam primetio ispija u ogromnim količinama. Kad smo već kod kantine, zaboravite bilo kakav alkohol u stanici. Tamo je još na snazi Prohibicija iz vremena Al Kaponea. Ali realno, i ne treba vam alkohol. Kada se završe predavanja, slobodni ste do jutra, bar zvanično. Ali najveći deo posla oko radova i tema koje dobijate za obradu se obavljaju baš u tim sitnim satima. Biblioteka koja je bogata svakojakim knjigama radi do jedanaest uveče i često je puna polaznika koji prevrću po stranicama neke knjige potpomažući se sa po nekoliko rečnika. Računarski kabinet ili PRC kako smo ga mi nazvali (Petnički Računarski Centar) je otvoren stalno. Neograničen pristup internetu i znanju koje se na njemu nalazi. Još jedna bitna stvar koju bi trebalo pomenuti je da je Facebook zabranjen. To jest ako nema nikog u kabinetu, što je retkost, i nikom ne treba baš vaš kompjuter, smete da idete i na taj sajt. Drugačije ne. Dakle, do nekih dva - tri posle ponoći se rade radovi. A onda vodje seminara imaju običaj da prodju i da nas upozore da je vreme za spavanje. Naravno to se ignoriše i kreće druženje, sada neometano predavanjima. Neretko su nam se i saradnici pridruživali sa gitarama. A još kad se priključe i polaznici drugih seminara, žurka je savršena. Terevenčimo do nekih šest ujutru a onda ipak moramo na spavanje. Budjenje je opet oko osam, doručak i opet predavanje. Veoma naporno, ali niko se nije žalio,

svima je bilo i više nego prijatno. E sad, to što je posle veći deo prepodneva najuobičajnija poza na predavanjima bila glava podbočena jednom ili obema rukama, zavisi od stila, nije nas sprečavalo da i na dosadnim predavanjima ostanemo budni i čujemo sve što su pripremili za nas. Kvalitet predavanja je iznad svakog očekivanja. Najveći deo je bio u stilu prezentacija, potpomognut tablom i kredom.

Predavanje predavača u svakom trenutku nije samo bilo moguće već i veoma poželjno prekinuti i postaviti pitanje. Koristili smo to maksimalno. Jedna od politika Petnice je da nema glupih pitanja. Naravno, ma koliko to sad dok pričam izgledalo neozbiljno, disciplina igra jako vaznu ulogu za vreme predavanja i pravilna raspodela vremena je veoma bitna. Ko zakasni na predavanje mora da nadje sat, stavi ga na ruku i zaduzen je da svi polaznici budu na predavanju kad ono pocne. Nešto tipa redara. Jedan od saradnika kako kazu ima titulu "Počasni nosač četiri sata". Svako kasnjenje, dodatni sat. Za persiranje su takodje sledile kazne. Vi persirate njima, oni počnu vama ili nateraju celu grupu da vam persira, a to nije nimalo prijatno. Ali sve je ipak bilo opušteno i drugarski. Ja nikad nisam imao osećaj da se nalazim u školi ili nečemu sličnom. Ne moram ni napominjati da je Petnica jako dobro opremljena za svaki vid istraživanja. Smestaj je takodje lep, mada ne očekujte hotelski, ipak je to istraživačka stanica. Sobe služe samo za spavanje. Mada često kad nas rasteraju imali smo običaj da žurke nastavimo po sobama.

Uglavnom, Petnica je nešto što treba doživeti jer ne postoji način da se utisak prenese na papir. Nova poznanstva, saznanja, super zurke... sve to Petnica nudi onima koji su spremni da uplove u nauku i otkriju jedan potpuno novi svet. Ako ste radoznali i vredni, prijavite se. Vidimo se tamo!

Aleksandar Matić IVe₂

RASKOLJNIKOV PRE I POSLE ZLOČINA

Razmišljajući o životu ovog posebnog, siromašnog studenta, shvatam koliko je nepredvidiva i neobjašnjiva sudbina svakog od nas i na kakva dela nas mogu navesti teške životne okolnosti, ako smo plodno tlo za stupanje u greh.

Mislim da Raskoljnikov ne predstavlja prototip hladnokrvnog proračunatog zločinca kakvog svi zamišljamo da čini sve one svirepe zločine iz crne hronike. Kada posmatramo stanje Raskoljnikovog uma pre njegove najznačajnije životne prekretnice, ukoliko ne znamo unapred radnju romana, ne možemo ni zamisliti da je on u stanju da učini takav zločin. Svi mi drugačije zamišljamo zlo na ovom svetu, ne videći da se ono uglavnom krije u neskladu i nemiru koji se u čoveku javlja, u neredu duha koji kasnije kulminira gubitkom svesti o sopstvenim delima. Šta je najveća muka i patnja našeg glavnog junaka?

To je ogromno siromaštvo, jadne i oskudne životne okolnosti i situacija oko njega, nezdrav sloj društva u kom se nalazi, njegova tamnica od sobe i verovatno ogromna usamljenost jer se u romanu nigde ne primećuje da je Raskoljnikov duboko i iskreno blizak sa bilo kim. Njegovo zdravlje nije baš najkvalitetnije iako je mlad čovek. On je uglavnom izgadneo i u nekoj vrsti tihe groznice. Ovakvo stanje u njegovom životu pravi od njega plodan teren za zločin. Ipak je on u stanju u kom zaista nema mnogo da izgubi, a vapi za novcem jer ima osećaj da bi ga on delimično rešio problema u kojima se nalazi. Par slučajnih okolnosti ga navode na pomisao da ipak treba da izvrši taj zločin, da ubistvo Aljone Ivanovne neće nikom na svetu (sem njoj samoj) zagorčati život. Sa ovom pretpostavkom koja zaista nije daleko od istine, on se upušta u planiranje zlodela. Svako od nas čitajući roman pomišlja da postoji bolji način za rešavanje Raskoljnikovljeve situacije. Ali niko u tom momentu nije u stanju da zaviri u njegovu dušu i shvati kako se on oseća. Ljudsko biće, toliko vremena uskraćivano za osnovne ljudske duševne i telesne potrebe, postaje na neki način izopačena verzija sebe samoga, spremna na neverovatna dela.

Nakon što izvršenje zločina nepovratno polazi po zlu, Raskoljnikovljev duh se ruši kao kula od karata. On postupa u grozničavom stanju, krv koju vidi oko sebe nije sposoban da prihvati kao delo svojih ruku. Kreće u lutanje u kom smišlja kako da sakrije tragove. Čitaocu je najčudnije što Raskoljnikov ne uzima novac, čime zločin postaje sam sebi svrha. Ako smo mislili da je Raskoljnikov bio u bednom stanju, tek sada ne možemo ni pojmiti kako se on

oseća. Sada počinje prava paranoja, lutanja, gladovanja, čitava bujica strašnih unutrašnjih dijaloga. Niko od nas ne može ovog junaka da doživi kao lošeg čoveka, kao zlo suštinsko. On predstavlja samo vrhunac ljudske slabosti i bednog stanja, a ne okorelo, hladnokrvno, racionalno zlo. Sada Raskoljnikov oseća ogromnu otuđenost od sveta oko sebe, on više nigde ne može da pripada. Sa tragovima zločina na duši, ne može on više živeti u pravom smislu te reči. Ne može baš zato što nije stvoreni iskonski ubica bez savesti, nego samo običan čovek, ranjiv i pun slabosti. Oseća ogromnu potrebu da se vrati na mesto zločina, kao da se između njega i tog mesta stvorila neraskidiva veza. Tokom radnje romana vidimo da će on priznati zločin jer njegova potreba da skine deo gušćeg tereta sa sebe postaje nepodnošljiva.

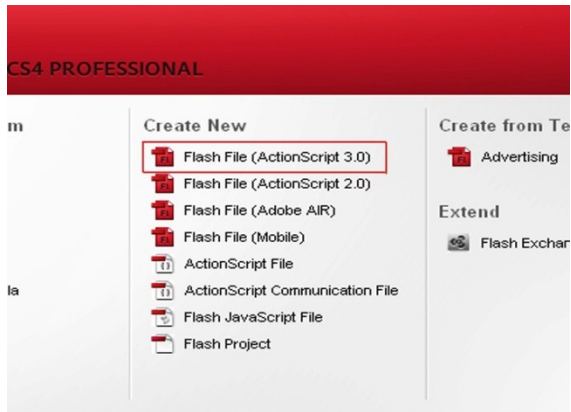
Shvatamo da kazna u ovom romanu nije vreme koje mu je dodeljeno da provede u zatvoru. Kaznu ustvari predstavlja onaj momenat kada on shvata da više ne pripada ljudima kao što su njegova majka i sestra, ljudima običnim, čistim i neukaljanim krvlju. On je svoju dušu zauvek osudio da plaća kaznu, koju je nažalost nemoguće otplatiti do kraja. Sve greške ovog sveta mogu se bar delimično ispraviti, ali oduzimanje ljudskog života je večito delo.

Aleksandra Lukić IVE₂

KAKO NAPRAVITI JEDNOSTAVNU ANIMACIJU U ADOBE FLASH-U

U ovom uputstvu napravićemo jednostavnu animaciju kruga koji se kreće iz gornjeg levog ugla u donji levi ugao scene .

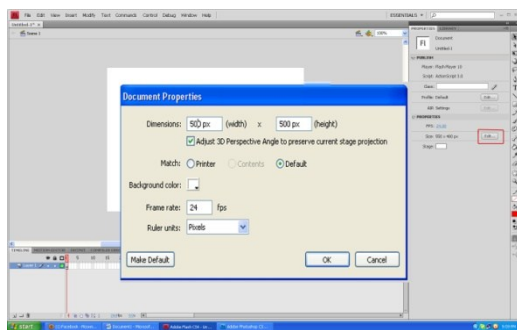
Prvi korak: *File—New—Flash File(ActionScript 3.0)*

Drugi korak:

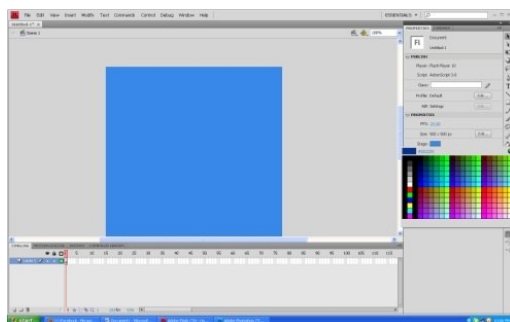
Velicina scene: 500 px x 500 px

Frame rate: 24 fps

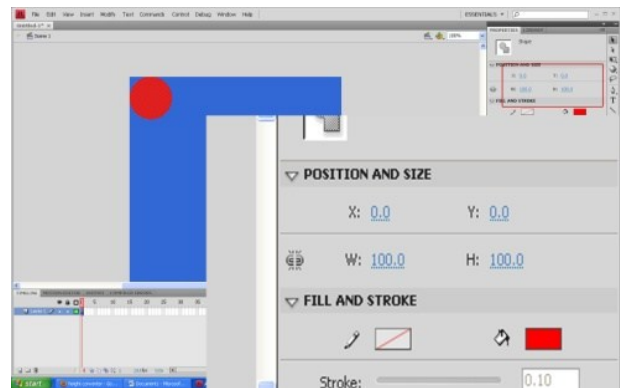

Treci korak: Boja scene plava

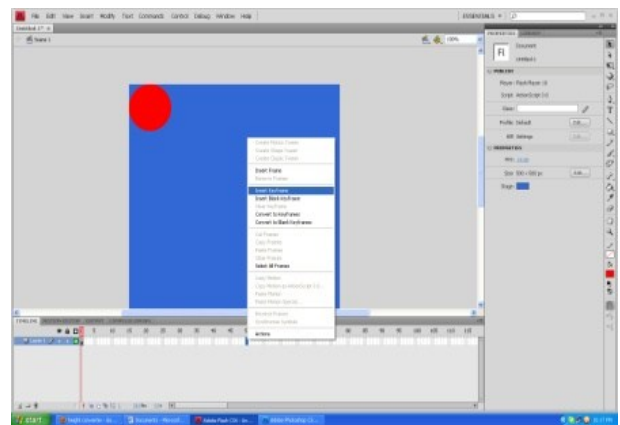
Stage:#3888E6

Cetvrti korak: Nacrtati krug uz pomoc Oval Tool (o) . Podesiti parametre kao na slici.

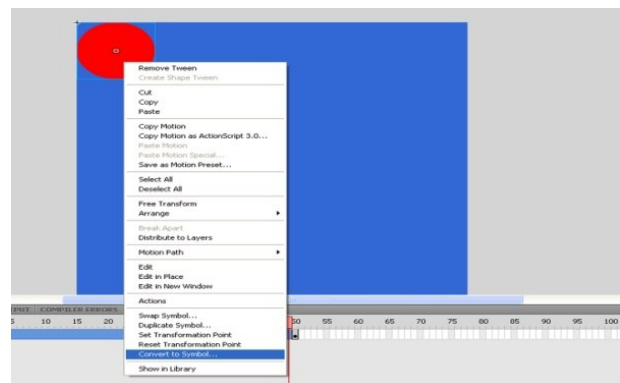
Peti korak: Ubaciti *Insert keyframe* na 50-tom frejmu

Sesti korak:Desni klik na krug zatim

Convert to symbol

Name:krug Type:Graphic

Sedmi korak: Na 49-om frajmu aktivirati opciju *Create motion tween*, zatim kordinate kruga podesiti na X:500.0 Y:0.0

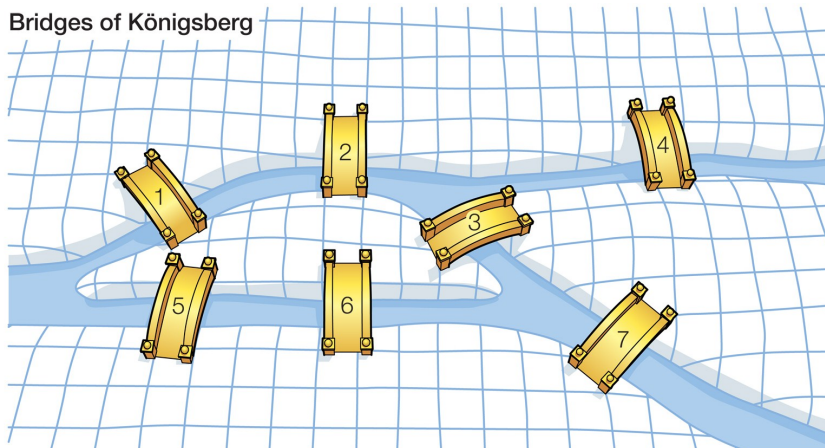
Animaciju aktivirati sa Ctrl+Enter

Milan Budečević Iex

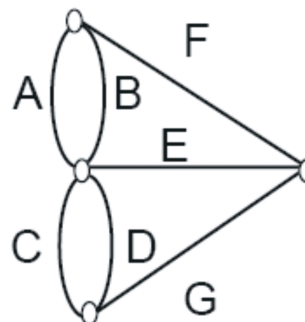
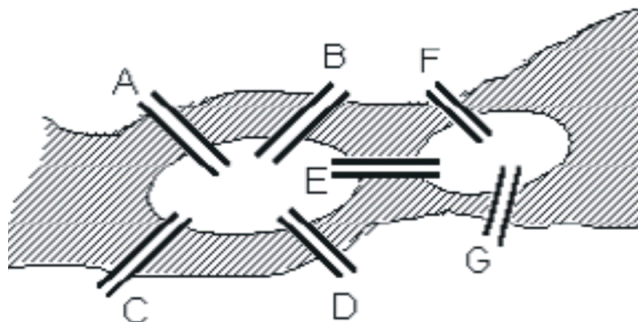
KENINGZBERŠKI MOSTOVI

Godine 1736. građani Keningzberga, grada koji je smješten na obalama i ostrvima rijeke Pregel, postavili su pitanje da li je moguće, šetajući gradom, preći preko svih sedam mostova tako da se nijedan od njih ne pređe više od jednom.

Bridges of Königsberg

Za ovaj problem se pored ostalih zainteresovao i matematičar Ojler. On je označio mostove linijama, a ostrva i obale kružicama (čvorovima) nakon čega je dobio sliku sa desne strane. Tako grafički predstavljen objekat naziva se graf.

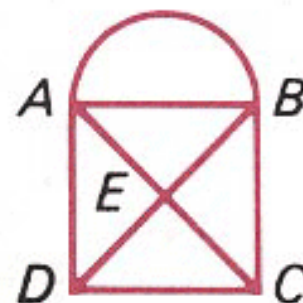

Na ovaj način problem Keningzberških mostova on je sveo na sledeći zadatak:

Može li se slika sa desne strane (graf) nacrtati "jednim potezom", tj. tako da se olovka ne podiže s papira i ne prelazi dva puta po jednoj liniji.

Odgovor na postavljeno pitanje je negativan. Povezan graf uz zadane uslove može se nacrtati "jednim potezom" ako i samo ako ima dva ili nijedan čvor u kojem se sastaje neparan broj linija. Kako se u ovom grafu u sva četiri čvora sastaje neparan broj linija to se on ne može nacrtati "jednim potezom". Dakle, ne može šetajući se po Kenigzbergu preći preko svih sedam mostova tako da se nijedan od njih ne pređe više od jedanput.

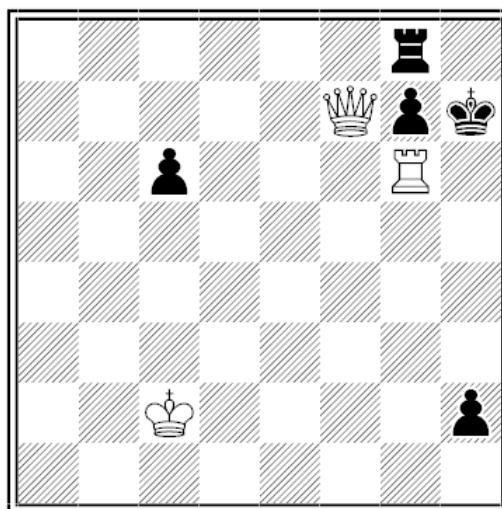
Da li je moguće nacrtati otvoreno pismo "jednim potezom" olovke (slika desno)? Koristeći prethodnu teoremu dolazi se do zaključka da je to moguće jer graf ima samo 2 neparna čvora i to čvorove D i C. Da bi se uspešno nacrtalo otvoreno pismo "jednim potezom" olovke mora se "krenuti" iz jednog od ta 2 čvora.

ŠARENA STRANA

	9		1			3		
	1			6			2	4
7			3	8				
						4		6
	8	3				1	9	
2		7						
				9	3			5
6	7			2			8	
		9			4		6	

Rešite sudoku

Beli igra i matira u 2 poteza

*“Nemojte biti ravnodušni ravnodušnost je smrtonosna za čovekovu dušu.”
Maksim Gorki*

Uzme čovek novine, sedne u fotelju i kaže ženi:

Draga, dugo nisam citao danasnje novine.

Bila dva decaka u skoli, pita jedan drugog

- jel pita?

- da; da sa sirom.

niko i nista se voze avionom. Niko iskoci kroz prozor, a nista istrce kroz vrata:

- ko je ostao u avionu?

- veznik i.

Sta se servira, a nikad se ne jede?

- teniska loptica.

Sede dva policajca u patrolnom autu; kaže jedan:

-pogledaj kroz prozor, da li rade žmigavci

Na tvojoj strani?

- radi, ne radi; radi; ne radi...

Zasto baka cita „bibliju“?

Priprema se za prijemni.

Trce dva difovca na autobus,

Prvi stigne, a drugi mu vice: “streberuuu!”

Koja je razlika između optimiste i pesimiste?

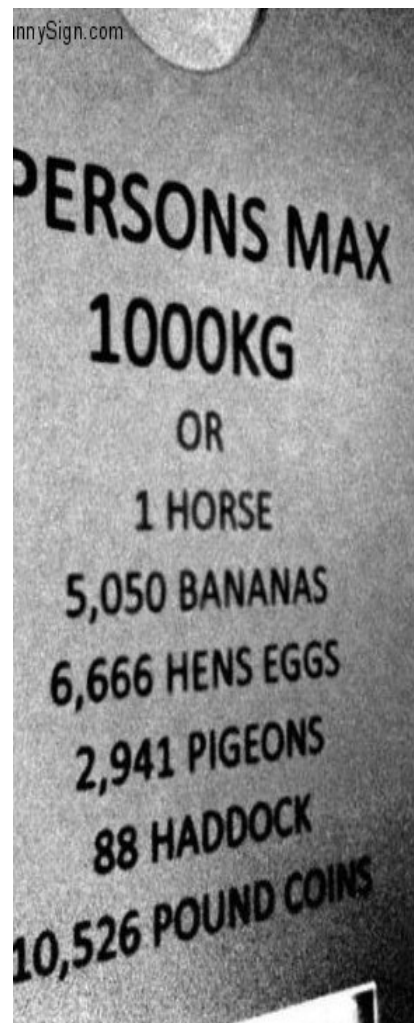
Pesimista kaže: “nije moglo biti gore“

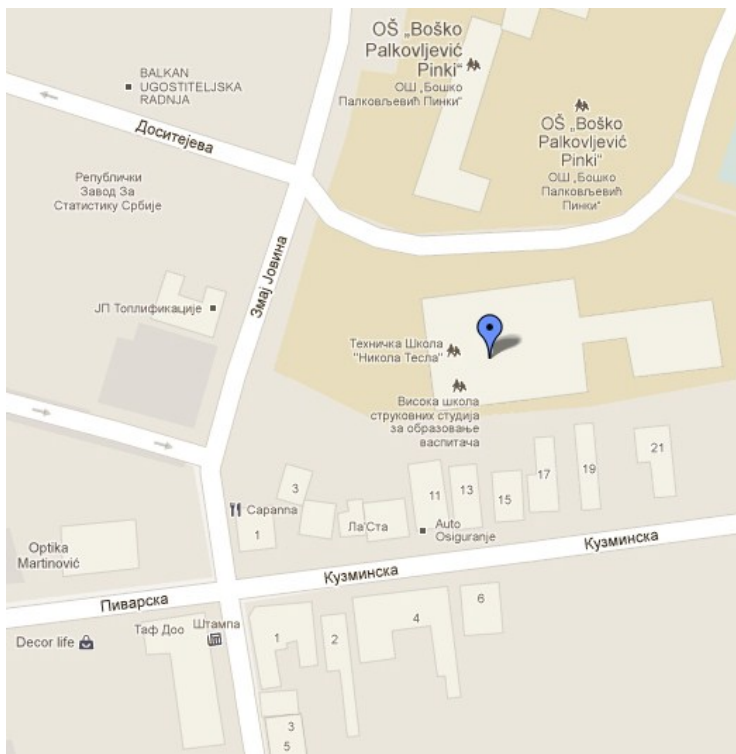
Optimista kaže: “moglo je; moglo je!“

Čak Noris

Kada bi Čak Norisa ugrizao Zombi on se ne bi pretvorio u zombia
Zombi bi se pretvorio u Čak Norisa

KONTAKT

Srednja tehnička škola "Nikola Tesla"

Sremska Mitrovica

Ulica: Zmaja Jovina 29

Ulica: Planinska 2

Direktor: 022/639-167

Zbornica: 022/621-565

e-mail: nikolateslasts@yahoo.com

Web sajt: www.nikolateslastsm.edu.rs

RASPORED ZVONJENJA

Prepodne	početak časa	kraj časa
1 čas	7:15	8:00
2 čas	8:05	8:50
3 čas	9:05	9:50
4 čas	9:55	10:40
5 čas	10:45	11:30
6 čas	11:35	12:15
7 čas	12:20	13:00

Prepodne	početak časa	kraj časa
1 čas	7:15	8:00
2 čas	8:05	8:50
3 čas	9:05	9:50
4 čas	9:55	10:40
5 čas	10:45	11:30
6 čas	11:35	12:15
7 čas	12:20	13:00

SREDNJOŠKOLAC

U izradi časopisa "Srednjoškolac" učestvovali su:

Ljiljana Božić

Aleksandra Lukić

Milan Budečević

Aleksandar Matić

Miloš Mičić

Serdar Vladimir

Uz nesebičnu pomoć nastavnika Nataše Mihajlović, Ljiljane Zdelar i Dušana Mašića.

List izdaje: Srednja tehnička škola "Nikola Tesla"

